

Flemming Baatz Kristensens prædiken 4. søndag i advent

Taler

Flemming Baatz Kristensen
Sognepræst

Dato

19. december 2021

Sted

Sct. Pauls Kirke, Aarhus

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 3, vers 25-36

Salmer

Gør døren høj, gøren porten vid
Op, glædes alle, glædes nu
Op! thi dagen nu frembryder, vers 1-3, 7
Skyerne gråner, og løvet falder
Hvorledes skal jeg møde
O du Guds Lam! med korsets skam
Nu kom der bud fra englekor
Nu vil vi os forsamle

1 Hvad er det egentlig julen går ud på? At vi skal samles og have det godt og
hyggeligt?! Ja, hvis vi kan det, men der er noget, der er langt vigtigere: vi skal
opleve at blive omfavne af Gud uanset hvordan de ydre omstændigheder er. Et
møde i kærlighed. Et bryllup, vi, du, jeg, er bruden. Brudgommen er Jesus. Det
5 er kernen og nerven i vores julefest, også i år hvor vores liv er som det er nu. Og
vi venter ikke alene på det, men også på Hans genkomst, som kan finde sted når
som helst. Når vi ser på den verdensomspændende pandemi og klimatruslen,
kan det jo være, det er snart. Det kan også tage noget tid. Vi får se. Tænk, hvis
Han kommer nu til jul...

10

Nu er det forlovelsestid. Vi er forlovet og trolovet med Kristus. Det blev vi, da vi
blev døbt. Nu plejer vi vores relation til Ham og ser fremad. Særligt nu i advent.
Tænk, hvis vi fik kongeligt besøg, så ville der være gang i forberedelserne. Og nu
er det konge- brudgommen, der kommer til vores allesammens bryllup!

15 Dengang var det brudgommen, der var den vigtige, men brudgom Kristus har
os sin brud, som den vigtige.

Men der kan være sten på vejen, som skal ryddes til side eller en sten i skoen, som
skal op af skoen: Det kan være misundelse, fornærmelse, angst for at blive snydt
20 og blive forfordelt, og blive overhalet indenom, svigtende popularitet,
overfladiskhed. Den indstilling kan blive en sten i skoen i julen.

Johannes vil hjælpe os her. Han er et halvt år ældre end Jesus. De er i familie.
Det var Johannes, der døbte Jesus. Johannes er den voldsomme ørkenprædikant,
25 men populær og har haft stor fremgang. Men nu er Jesus også blevet populær.
Han underviser og døber også og nu trækker folk fra Johannes over til Jesus.
Johannes inderkreds er sure over det: Jesus udkonkurrerer dig jo med sin
undergravende virksomhed. Det kan Han ikke være bekendt.

30 Men det tager Johannes nu helt roligt på. Det er helt som det skal være, siger
han. Gud vil at de skal gå fra mig til Jesus. Johannes kender sin plads. Det er ikke
mig, der er hovedpersonen, men Kristus. Min rolle er at være hans best man,
brudgommens ven. Johannes er det menneskelige redskab for Helligånden, den
store brudefører, der skal føre os frem til Kristus, som vi med Grundtvig kaldte
35 ham i bønnen inden denne prædiken (DDS 303,6).

Johannes er ydmyg, han er som blød jord, der kan formes. Han er det på den
ægte og gode måde. Der findes også en god ydmyghed. Vi skal være ydmyge,
siger vi somme tider. Det gør vi, selv om vi ellers meget ofte, når noget lykkes og
40 går godt og vi bliver set og klappet ad, siger: "Det er vi stolte af", vi er dygtige og
flittige.

Selvfølgelig skal vi glæde os sammen og opmuntre hinanden, men behøver vi
virkelig at være stolte?! For: hvad har vi, som vi ikke har fået givet? Hvem er vi at
45 vi ikke bruger helbred og kræfter og er flittige? Kan vi ikke nøjes med bare at
gøre det vi skal og kan, være glade og taknemmelige og ydmyge overfor at noget
er lykkedes? Og lære af Johannes? Han står bare der ydmyg og glad og lytter til
brudgommen. Han fyldes med glæde, når han hører brudgommen kommer.
Denne glæde er nu blevet min, nu er den fyldt til randen. Han har sin glæde i at
50 vente på en som er større. Han har det godt med, at der er noget, der er større
end ham selv.

Han er som kalenderlyset, der brænder ned mod jul. Og vi skal aftage som
kalenderlyset ned mod den 24., Jesus skal tage til som de mange lys på juletræet,
55 men egentlig burde vi tænde juletræet med kalenderlysets stump, så advent kan
føre os ind i julen.

I sommer ved Sct. Hans fejrede vi Johannes Døberens fødselsdag og derefter
blev dagene kortere, Johannes skulle aftage. Nu ved juletid vender det og lyset

tager til. Jesus er lyset, der skal vokse.

Det her er ikke mindst en vigtig tekst for os, der er præster. Vi skal være som Johannes. Han sagde sandheden og stillede diagnosen for at lede os hen til
65 lægen. Det skal en præst faktisk også gøre. Han skal ikke altid stryge os med hårene, også mod hårene. Men når præsten som Johannes sætter fingeren på ømme punkter i vores liv, peger han med de fire andre fingre ind mod sig selv. Sådan havde Johannes det også, derfor modsatte han sig egentlig at døbe Jesus, med det argument: det er mig, der trænger til at blive døbt af dig. Og det andet,
70 der skal præge os præster, er ikke at vi skal være optaget af os selv, hvem der er bedst, hvem der samler flest, nej, præsten skal pege væk fra sig selv og hen på Jesus. Se Ham! Og gøre det ydmyg og glad. Se efter Ham ikke mig. Ja, og det gælder os alle.

75 Men hvorfor skal Ham Jesus dog være så vigtig for os? For: Han er ovenfra. Han ved hvad Guds er. Han er over alle, mere end alle. Alt på ét bræt fra Gud i Jesus. Alt står og falder med Ham. Vores redning er i Hans hånd, dér ligger det og andre steder er det ikke. Han er den eneste der kan redde os. Han er vor skæbne. Afviser vi Ham er vi under Guds vrede. Men når vi tager imod, hvad Han siger,
80 så bliver det sådan, at vi bare ved i hjertet og i hjernen og heroppe, at Han er god nok, oprigtig, sandfærdig, autentisk, troværdig, pålidelig, en som ikke kan lyve. Han taler ord fra Gud. Han holder ord. I Ham siger Gud ja til at opfylde sine løfter. Vi ved det, erfarer det, er overbevist derom. Denne glæde kan kun nå os, når vi opdager, at vi er nedefra, vi kommer af jord og skal blive til jord. Men
85 Han er ovenfra. Kun det kan bremse vores misundelse og angst for at sakke bagud, al vores luren på hinanden, al vores selvoptagethed, der ødelægger livet. Den eneste vej: erkende hvem vi selv er og hvem Han er. Da får vi den fuldkomne glæde. Han bliver vores ære, Ham, vi er stolte af. Og det gode er så også, at Han gør Han os til mere end vi nogensinde har været. ”You raise me up
90 to more than I can be.” Du rejser mig til mere end jeg kan blive. Det er da til at blive ydmyg og glad i låget over. Amen.

Kilde

www.sctpauls.dk

95

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

100 4. søndag i advent, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/flemming-baatz-kristensens-praediken-4-sondag-i-advent>

105

110

115

120

125

130

135